

De betroede talenter

En lov gælder både ude i naturen og i menneskelivet, men er desværre nutildags gledet ud af de fleste menneskers bevidsthed, nemlig at vore evner kun kan udvikles, såfremt de bliver brugt. Kendsgerningen er kort og godt, at evnerne opøves ved brug, og derfor gælder det også, at de forgår, når de ikke bliver bragt til anvendelse. Derfor er den gammelkendte undskyldning: »Jeg har ingenting gjort«, meget betydningsfuld, fordi den har nogle uhyggelige konsekvenser.

Hvor mange gange har denne undskyldning lydt fra vore egne læber, burde vi spørge os selv, og hvor ofte har vi hørt den fra andres? Det er en meget hård selvanklage, thi meningen med livet er jo netop, at vi skal bruge det til noget, udrette noget, tage vore evner i brug efter deres bestemmelse. At undlade misbrug af vore evner er en dyd i sig selv, men helt at undlade at anvende dem, i særdeleshed til det godes formål, er værre end det groveste misbrug. Naturens straf for denne forsømmelighed er, at evnerne stille og ubemærket fortages, istedet for at vi lader dem komme i deres fulde flor, til glæde for alle vore medskabninger, samt til virke for forening og harmoni med den verden der omgiver os, og den guddommelige kraft, der har skabt den.

Det er netop, hvad der i helt foruoli-

gende grad præger vor tid, hvor ofrene på videnskabens og uddannelsens alter er større end nogensinde før. Opfattelsen er blevet den, at stor tankekræft og viden alene kan bringe klarhed i alle spørgsmål og magte alle livets vanskeligheder, at vi ved deres hjælp kan trænge til bunds i menneskenes og naturens større dybder. Ja hvor tanken ikke finder vej, der gives ingen vej, er parolen. Sande »videnskabsmænd«, og størstedelen af denne verdens borgere, såkaldte moderne mennesker, bøjer sig kun for det, de kalder beviser, det vil sige påstande og forhold, som de kan fatte ved klar og logisk tænkning.

Erkendelsen af at viden og visdom ikke er et og samme begreb, fik allerede for tusinder af år siden den viseste af alle grækere, Sokrates, til at udbryde: Et ved jeg og det er, at jeg intet ved. Idag er Sokrates »berømte« ord enten godt gemte eller glemte, og hvad betyder det vel også, for lever vi ikke i en oplyst højteknologisk tidsalder, hvor alle »ved bedre besked«? Hvad har al denne »viden« da bragt verden andet end rastløshed, utilfredshed, usikkerhed, frygt, ufred og mangel på lykke, bortset fra den lykke, der kommer den enfoldige til gode?

Alle lader sig lede af deres såkaldte sunde fornuft, samvittigheden bliver sjældent mere spurgt til råds, og derfor har troen også fået så trange kår. Tabt er forholdet til den guddommelige kraft, der er altets oprindelse. Dybt er faldet. Hvem er den, der ikke i en stille stund har lyttet til den indre stemme, der beretter om, at alle ting har en begyndelse, fortsættelse og afslutning, for dernæst at stille spørgsmålet: »Hvorfra«? »Hvorfor«? »Hvorhen«? Hvem har ikke spurgt sig selv: »Er der en Gud«? »Har vi en sjæl«? Er jeg levende eller død«? »Hvad er min bevidstheds tilstand«? »Hvad er livets mening«? Alle spørgs-

målene udspringer af den guddomsgnist, der er ilagt ethvert levende væsens bryst, og stemmen i vort indre er såmænd ingen anden end samvittighedens røst. Alligevel lytter de fleste til den, når deres erfaringer ude i den profane verden, med al dens viden og avancerede teknologi, ikke har bragt dem nærmere noget mål, men derimod længere og længere bort i en uendelig tomhed. Ekkoet af det ubesvarede spørgsmål lyder: Hvor går vor vandring hen, hvor? Gud velsigne tvivlen for af tvivlen udspringer troen. Men lang og trang er den vej, ad hvilken vi med mødige fjed skal finde tilbage til genforeningen med vort faderlige ophav.

Det er sandt, at vor tids viden og høje teknologiske stade har lettet vor dagligdag og bragt os mange materielle goder, men bygger vi alene vor tilværelse på disse værdier, da brister harmonien i vore liv. Om sådanne liv kan følgende analogi fremsættes: at bader vi alene i solens

stråler, begriber vi ikke herligheden af visdommens lys. I det udvortes, istedet for det indre, søger det store flertal af nutidsmenneskene lykken, i et kapløb for at opnå en plads på livets solside. Det er i virkeligheden det samme, som at give sig mørkets magter i vold, for døden vinder altid. Nederlaget, der er resultatet af disse anstrengelser, slår vandringsmanden ned.

Glemmer også vi i livets virak, at anvende de os betroede talenter efter deres bestemmelse? Enhver svarer for sig selv. Lytter vi for meget til hvad verden forlanger af os, i stedet for at adlyde vor samvittigheds røst, således at vi forsømmer at udvikle det dyrebareste klenodie, der er blevet os betroet, nemlig evnen til at tro?

Velsignet være de, der når målet for deres bestræbelser. Lad os derfor anvende vore evner efter deres bestemmelse, således at det, når tidens fylde kommer, kan lyde om hver enkelt af os: »Han misbrugte ikke de ham betroede talenter«. Fra ham lød det aldrig: »Jeg har ingenting gjort«. Han gjorde det bare.

Jan Mogens Reimer

Ellinge kirke skal istandsættes.

Fra menighedsrådene

Skellerup menighedsråd har modtaget en pengegave fra baron Erik Juel-Brockdorff, Hindemæ Mølle, til etablering af lys i Skellerup kirkes tårnluger. Vi forsøger at få lyset installeret til 1. søndag i advent.

Der er nu kommet nyt fyr i præstegården. Kullene er blevet erstattet af naturgas.

Snart vil man kunne fryde sig over en ny smuk informationstavle ved indgangen til Ellinge kirkegård. Samtidig er der kommet en ny beplantning lige til venstre for indgangen, hvor der før var en græsbekædt forhøjning.

Til foråret skal vi påbegynde en udvendig istandsættelse af Ellinge kirke — den er jo tiltrængt! Der skal kalkes, reguleres terræn omkring kirken, repareres takker m.m.

L. W. J.

Menighedens spalte(r)

Denne plads er beregnet til læsernes indlæg. Meninger, oplevelser, gode ideer — kort sagt, sæt fantasien i sving! Send noget skriftligt eller ring, så sætter vi det på skrift. Tlf. 09 35 11 18, Skellerupvej 40, Lone Wellner Jensen. Indlæg kan også sendes til de to øvrige medlemmer af »Kirkenyt's« »redaktion« — Ingrid Danquart, Skellerup og Liss-Lotte Talbro, Ellinge.

Ferien 1988 blev holdt på Færøerne. Det er 2. gang vi besøger de barske øer, der dog er vore egne, men alligevel er os så fremmede. Når vi er der vil vi gerne opleve så meget som muligt og specielt høre om gamle færøske skikke. Denne gang ville vi bl.a. gerne opleve en gudstjeneste og i alle færøske kirker er der gudstjeneste hver søndag kl. 11,00, så det kunne vi jo nok komme. Kl. 10,45 ville vi køre til nærmeste kirke, men blev så spurgt om det skulle være med eller uden en præst, og vi mente da at vi ville gerne opleve en rigtig gudstjeneste, så det blev med en præst. Det er nemlig sådan at i de fleste kirker er det lægmænd der prædiker, der er jo næsten en kirke i hver bygd, selv om den er aldrig så lille. På en af øerne vi besøgte var der en stor kirke, velholdt, men menigheden var på 11 medlemmer.

Vi kørte til en lille bygd, der hedder Rituvik, den ligger på sydspidsen af Østerø og kirken der er ret stor efter bygdens størrelse. Når man kommer ind i kirken, kan man høre hvordan havet slår mod klipperne lige neden for. Der var kommet en hel del i kirke, og vi tog også plads for derefter at orientere os lidt før gudstjenesten. Præcision på Færøerne er ikke så kendt, de sidste kom først 11,45 og man gik efter behov.

Det var den færøske præst i København, der skulle prædike, så der var både dansk salmebog og færøsk ditto og dejlig mange salmer der skulle synges. Kirkeklokken kaldte stadig, men kl. 11,00 læste kirkesangeren indgangsbønnen, på færøsk og derefter blev der ind-

budt til skriftemål. De fleste gik op til knæfaldet og skriftede, 4 gange kunne man fylde knæfaldet og først derefter startede den rigtige gudstjeneste. Selve gudstjenesten er næsten som vores, men med flere salmer. Altergangen er som vores og også med altervin. Det er mærkeligt, da man jo ikke kan købe vin på Færøerne.

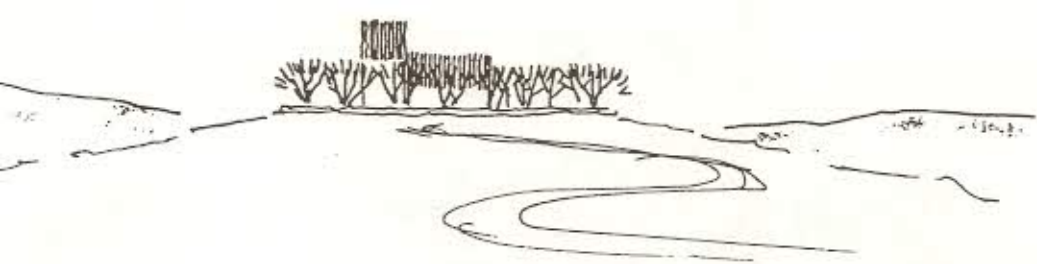
Mærkeligst af alt var det nok at høre udgangsbøn og postludie og først da slutter man med vores begyndelse, nemlig 3×3 bedeslag.

Gudstjenesten varede 2½ time og vi sad egentlig og fik lidt dårlig samvittighed over for vores værtspar, der jo stod med lammesuppe og lammesteg til os, men de fortalte at en gudstjeneste nemt kan vare 4-4½-5 timer.

E.L.

Uddrag af

»Sådan kan en kirkegård se ud«

Af Søren Bøgeskov, landskabsarkitekt, m.d.l.

Det er efter min mening vigtigt, at kirkegårdsanlægget afgrænses af en løvfældende træplantning uanset om kirken er beliggende i det åbne land eller i tilknytning til en landsby.

Set fra kirkegården er træplantningen også betydningsfuld, idet denne skaber læ og er medvirkende til at danne et intimt miljø på kirkegården og dermed et rart sted at være. Dette betyder endvidere, at det er muligt at plante finere plantearter på det enkelte gravsted.

Alt for ofte oplever man, at rammeplantningen overlades til sig selv, hvilket på lang sigt medfører en rodet og formløs træ- og buskplantning. Dette medfører måske, at en »effektiv« graver på et eller andet tidspunkt siger, nu skal det være og kapper samtlige trækroner og efterlader blot selve stammerne tilbage i 2,0 meters højde i den tro, at træerne snart igen vil opnå den for træarten naturlige form.

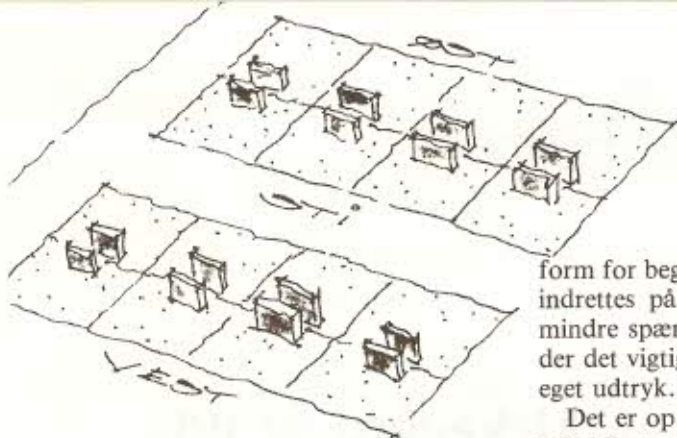
Det er vigtigt, at vi er bevidste omkring vedligeholdelsen og plejen af plantningerne på vore kirkegårde. Vi bør aldrig vælge de nemme og hurtige løsninger, men altid de fagligt rigtige løsninger. Vi kan i løbet af ingen tid fælde eller tilbageskære store og smukke

træer, som generationer før os har passet og plejet år ud og år ind.

Gravstederne er på de fleste kirkegårde placeret efter en ældgammel tradition, det vil sige, at det enkelte gravsted er øst-vest vendt. Hvis traditionen skulle følges fuldt ud, skulle liget placeres med hovedet i gravstedets vestlige del, således at rejste man liget op, ville ansigtet se mod øst og dermed mod solens opstigen. Mindestenen skal, hvis denne symbolske tradition følges, placeres på gravstedets vestlige del, og dermed over hovedet.

Desværre følges denne gamle kristne tradition kun delvist, idet det almindeligste er blevet, at gravstedsrækkerne rykkes sammen to og to, hvilket er rationelt, men medfører, at mindestenene placeres rigtigt i den ene række, men forkert i den anden. Idet stenen her placeres på gravstedets østlige del, og da liget normalt placeres rigtigt, bliver placeringen over fødderne.

Vore kirkegårde er stort set indrettet ens over hele landet. To gravstedsrækker — sti — to gravstedsrækker — sti osv. Det enkelte gravsted omfatter oftest plads til to kister, dvs. ca. 9 m². Gravstedet er almindelig afgrænset mod nabo-gravstederne af en klippet hæk på nor-

malt de tre sider. Af en eller anden grund er det oftest Thuja, man vælger som gravstedshæk.

Med hensyn til selve kirkegårdsindretningen kunne man godt ønske sig, at der løbende skete en nuancering og små eksperimenter, men stadig med udgangspunkt i den kristne tradition øst-vest vendte gravpladser.

Selve plantevalget kan med held nuanceres. Vi har i Danmark mindst 6-8 hækplantearter, som kan anvendes til gravstedsinddeling og kan tåle den barske behandling årligt, at blive klippet tilbage. Det er endvidere muligt, at vælge mellem både løvfældende og stedsegrønne arter. Iøvrigt mener jeg, at kirkegården med et fint resultat sagtens kan opdeles i to, tre eller fire kvarterer med hver sin karakteristiske hækplanteart. Men ligegyldigt hvilken hækart, der vælges, bør de have en højde på mindst 60 cm. Man vil dermed undgå det lidt kedelige syn, hvor mindestenene skiftevis vender for- og bagsiden til, og kirkegården dermed virker rodet.

Med de ændrede begravelsesformer, som efterhånden også mærkes på landsbykirkegårdene, er det naturligt, at der også her indrettes områder for urnegravsteder, dvs. gravsteder med en størrelse på ca. 1 m². Men det virker forkert, når disse små gravsteder etableres som kopier af traditionelle kistegravsteder. Denne

form for begravelsestype kan naturligvis indrettes på en lang række mere eller mindre spændende måder, men jeg finder det vigtigt, at denne type får sit helt eget udtryk.

Det er op til menighedsrådet, at udarbejde en vedtægt for kirkegården og dermed retningslinier for, hvordan kirkegården skal fremtræde indretningsmæssigt, beplantning m.m. og dermed også, hvordan gravstedet skal fremtræde. Når menighedsrådene i vedtægten fastslår, at gravstederne skal tilplantes, kan vi naturligvis diskutere længe, hvad tilplantning er. Den form, som de seneste år har bredt sig til næsten alle vore kirkegårde, hvor det enkelte gravsted dækkes med et lag knust marmor, perler eller anden smulder, er ikke tilplantning. Disse materialer virker både kedelige og kvalitetsforringende på en begravelsesplads.

Den sidste planteart, som jeg vil omtale og finder af væsentlig betydning for den store sammenhæng er græsset. Græsset har den forunderlige kvalitet, at det kan klippes tit eller sjældent, kort eller langt. Det virker, hvor det anvendes, som en slags tæppe, det kan holde sammen på mange forskellige former og elementer.

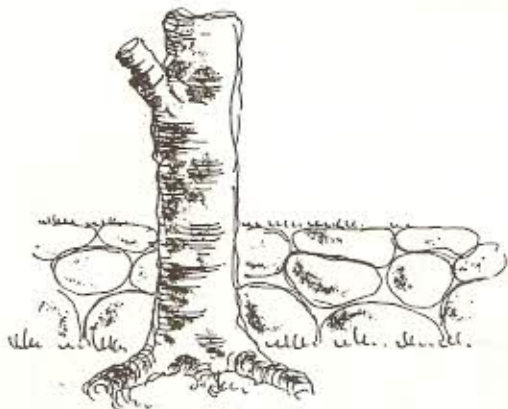
På et stort antal af vore landsbykirkegårde er begravelsespladsen indrettet som tidligere beskrevet, gravstedsrækker — grussti — gravstedsrækker etc. etc. og ofte forekommer der ikke andre elementer på kirkegården. Der er intet som er karakteristisk for egnen eller befolkningen, som gør at netop denne kirkegård er et besøg værd. Arealerne udenfor gravstederne henligger i perlesten eller

grus et gråt lidt trist materiale, især når det forekommer på store arealer.

En bevidst vurdering og nuancering af de forskellige gangstyper kunne f.eks. medføre, at hovedstien har fast belægning, sekundære stier grusbelægning og de egentlige gravstedsstier tilsåes med græs. Med et slag kunne man vende den visuelle oplevelse af kirkegården.

Det sker ofte i disse år, at gravsteder udløber, nedlægges eller blot forfalder. I stedet for blot at lade gravstedet henligge i bar jord indtil det evt. igen tages i brug, finder jeg det i denne fase fremtræder betydeligt smukkere, hvis det tilsåes med græs, dette gælder iøvrigt alle små og store arealer, som af en eller anden grund ikke har nogen egentlig funktion. Vi kan ofte med græs og dermed små midler skabe fine resultater.

Går I en tur på Skellerup kirkegård, vil I se, at vi her er begyndt at bruge bl.a. græsset noget mere. Ligeledes vil I opdage en ny beplantning nord for kirken, hvor vi har prøvet med lidt runde linier frem for de tidligere firkantede. Vi i menighedsrådet tror på, det bliver smukt. I er meget velkomne til at give udtryk for jeres mening her i bladet.

Nødråb til vores organist

Dejlige oplevelser har fulgt med oprettelsen af et børnekor og at have børn der går der, er en stor glæde bl.a. fordi repertoireet er så varieret og samtidig får børnene en hel del kirkelige oplevelser.

Når vores pige tager afsted, siger jeg ofte: »Bare sig til, hvis Ann-Kirstine skal bruge voksne«. Der kunne jo være andre end mig der kunne tænke sig evt. oprettelse af voksenkor under ledelse af organisten.

E.L.

*Det er bedre at vove et terningekast
end at sygne hen i sin stue;
det er vakrere at høre en streng,
der brast,
end aldrig at spænde en bue!*

Minder kan ikke købes
— de skal opleves

---

*Det liv er ikke længst,
som længst har været;
den lever længst,
som fyldte livet bedst.
Den ikke rigest er,
som længst har sparet;
nej, den er rigest,
som har givet mest.*

To bidrag mere til ny forside i kirkebladet. Tak for det!

Brev fra Zilipa (oversat)

Zilipa og hendes familie sender os de varmeste hilsener og takker for brevet, hun har modtaget fra »sidste« års konfirmander.

Zilipa fortæller, at hun allerede er blevet konfirmeret i en religion, der hedder Néo-Apostolic. Hendes kirke er bygget af brændte sten, fortæller hun, og den ligger ca. 1 km fra hendes hjem.

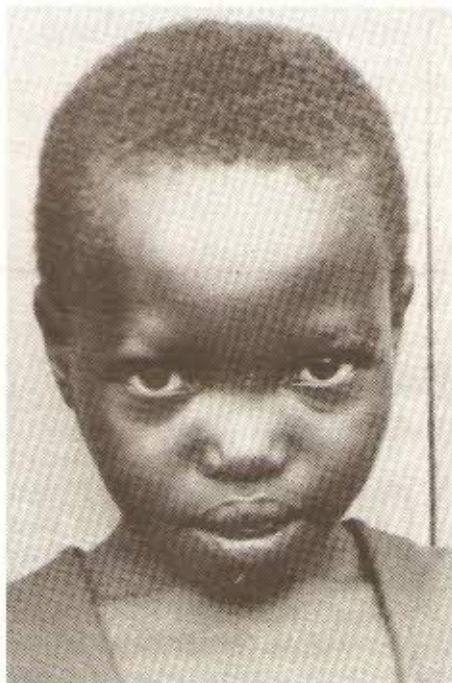
Zilipa klarer sig godt i skolen, hun går nu i 2. klasse og er i fuld gang med at forberede sig til årsprøven.

Hun ved ikke, hvad en film er, for hun har aldrig set nogen.

Hun skriver, at hun har 7 søskende, fire søstre og tre brødre. Hun har kun sin mor (hendes far er død).

Hun slutter med at ønske Guds fred.

Familiens ven Marie Jeanne Musabene har ført pennen for Zilipa.

Ved redaktionens slutning så regnskabet for Zilipa således ud:

Dato		Indgået	Udgået	Saldo
3/6	Kassebeholdning			5.667,00
5/7	Indbetalt til CCF		120,00	5.547,00
2/8	Indbetalt til CCF		120,00	5.427,00
3/9	Indbetalt til CCF		120,00	5.307,00
4/9	Frivilligt bidrag	200,00		5.507,00

CCF = Christian Children's Fond (Kristne Børnefond)

Kære alle i Økenerup og mange omgivelser! Vi inviterer jer til kirkekaffe søndag den 20/11. Efter gudstjenesten i Ellinge kl. 14,00 serverer vi kaffe og kage i præstegården og fortæller lidt om, hvad vi laver i konfirmandtimerne. Kom og få en snak med os. Alle er velkomne.

Konfirmanderne

Nadverstudiekredsen

ÆNDRING. Første gang bliver den 27/10 — ikke den 20/10. Det er kl. 19,30 i præstegården. Alle er meget velkomne.

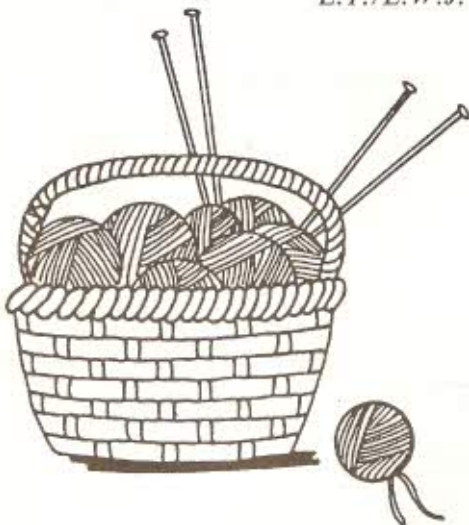
L.W.J.

Så starter sykredsen igen

Vi mødes i præstegården og syr, strikker, hækler og nørkler ting og sager, som vi senere sælger på en bazar til fordel for vort u-landsbarn Zilipa.

Vi mødes hver anden torsdag i præstegården kl. 14. Hvis nogle har et transportproblem, henter vi jer gerne. Ring til præstegården 09 35 11 18 eller til Ane-Marie 09 98 12 93. Første gang bliver den 6. oktober.

L.T./L.W.J.

Hvis nogen ligger inde med garnrester, vi må få til kludetæpper, modtages det med glæde.

Indbydelse til

DMS-møde

i Skellerup præstegård den 30/10

Den danske Folkekirke har ikke noget officielt organ for missionsarbejde. Denne nødvendige kirkeopgave varetages af en række private missionselskaber, hvoraf det største og ældste er Det danske Missionselskab (D.M.S.) stiftet 1821.

D.M.S. arbejder i Indien, Afrika, Fjernøsten og den arabiske verden samt blandt ikke-kristne i Danmark.

Herhjemme er selskabet delt op i distrikter, hvoraf nr. 66 omfatter Østfyn. Det er dette distrikt, der har fået lov at holde sit årlige møde i Skellerup kirke og præstegård søndag 30. oktober.

Her vil jeg, som distriktets formand, prædike i kirken kl. 14, og i præstegården vil Ingeborg Prip fortælle om: »Blandt indvandrere på Vesterbro«. Det er et arbejde blandt muslimske kvinder, som Ingeborg Prip står midt i.

Ved mødet bliver der kaffebord og lidt bortlodning til fordel for D.M.S. Alle indbydes meget hjerteligt.

Villy P. Sørensen

Aflysning

Da interessen for en teaterklub har været for ringe, aflyses de foreslåede teaterbesøg hermed.

L.W.J.

Siden sidst i kirkerne

SKELLERUP

Døbte:

- 3/7 Martin Kjeldsen
- 9/7 Søren Haahr Thyregod
- 24/7 Lars Rønning Rasmussen
- 24/7 Lau Broe Larsen

- 26/6 Jeanet Cardel
- 3/7 Christina Bæk Caspersen
- 9/7 Signe Haahr Thyregod
- 9/7 Julie Haahr Thyregod
- 28/8 Pearlie Anna Marie Jeffers
- 28/8 Kristina Henrika Jeffers

Viede:

- 6/8 Jette Fabricius Olsen og
Lars Erik Nielsen
- 20/8 Laila Back Krum og
Erik Møller Nielsen

ELLINGE

Begravede:

- 21/6 Karen Hansine Kristiansen
- 17/8 Emil Ankersen Grøn

Kirkekaffe med konfirmanderne

Kære alle i Skellerup og Ellinge menigheder! Vi inviterer jer til kirkekaffe søndag den 20/11. Efter gudstjenesten i Ellinge kl. 14,00 serverer vi kaffe og kage i præstegården og fortæller lidt om, hvad vi laver i konfirmandtimerne. Kom og få en snak med os. Alle er velkomne.

Konfirmanderne

Sognepræst:

Lone Wellner Jensen, Skellerup præstegård, 5540 Ullerslev, tlf. 09 35 11 18

Fødselsanmeldelse:

Til sognepræsten senest 2 døgn efter fødslen. Gælder alle, også dem der ikke er medlemmer af folkekirken. Man skal medbringe den gule anmeldelse, der udleveres af jordemoderen, samt forældrenes døbs- eller navneattester og evt. vielsesattest.

Dåb:

Henvendelse til præsten ved den kirke, hvor barnet ønskes døbt.

Navngivning (uden dåb):

Til præsten i moderens bopælsogn. Husk, at et barn skal have navn enten ved dåb eller navngivning, inden det bliver 6 måneder.

Vielse:

Til ægteskabskontoret på rådhuset i bopælskommunen. Der skal medbringes døbs- eller navneattester, personnummerbevis og evt. skilsmissebevilling. Ægteskabskontoret udsteder en prøvelsesattest, som tillige med de ovennævnte papirer medbringes til præsten ved den kirke, hvor vielsen skal foregå.

Dødsfald, begravelse/bisættelse:

Dødsfald meddeles snarest til sognepræsten. Gælder også for dem, der ikke er medlemmer af folkekirken.

De pårørende aftaler det fornødne med den præst, der skal foretage begravelsen eller bisættelsen. Ved begravelse skal kirkeværgen altid underrettes.

Skellerup kirke:

Formand Frans Rasmussen, Mæholm 12, tlf. 09 35 17 00

Kasserer og kirkeværge Annardt Henriksen, Pårupvej 17, tlf. 09 35 11 85

Organist Ann-Kirstine Christiansen, Odense, tlf. 09 16 91 69

Kirkesanger Niels Jørgensen, Ellingevej 27, Refsvindinge, tlf. 09 33 12 66

Graver Inga Sørensen, Krogyden 23, tlf. 09 35 11 78

Ellinge kirke:

Formand Ane Marie Hedeager, Ellingevej 41, tlf. 09 98 12 93

Kasserer og kirkeværge Hans Christensen, Kirkeballe 11, tlf. 09 98 11 44

Organist og kirkesanger - se Skellerup kirke

Graver Børge Sørensen, Krogyden 23, tlf. 09 35 11 78

